

[Mølgaard]

bundet påpeger, at kun en overordnet politik, der genskaber initiativ og investeringslyst i konkurrenceerhvervene, skaber udsigt til bedre tider for det samlede danske samfund i fremtiden.

Det kræver et lettet skattetryk, det kræver lavere renter, det kræver dæmpet monopolgevinst, det kræver en ligelig adgang for alle til de natur- og samfundsskabte værdier. En sådan politik har retsforbundet anvist igen og igen.

Finansministeren har i dag og i dagblads-kronikker advaret mod politiske blokeringer som hovedfaren i vort folkestyre. Samme finansminister har overset nogle politiske fingerpeg i de rigtige retninger i de samme kronikker og i talen i dag. Hvad er det dog for ødelæggende politiske blokeringer, der gør, at regeringen og socialdemokratiet intet gør ved disse programpunkter, som nærmer sig til, hvad retsforbundet anbefaler, men som er programpunkter for socialdemokratiet, hvad man husker i valgkampe, men også kun i valgkampe, ikke i det daglige arbejde?

Retsforbundet afviser ikke at drøfte arbejdsledighedsforsikringens principper og arbejdsanvisningens funktion. Vi afviser ikke lapperi på åbenbare skavanker. Vi vender ikke ryggen til statsministerens frihåndstegning af fremtidsperspektiver på området, men vi må fremføre, at det ville være nok så perspektivrigt med en politik, der på naturlig vis og uden erhvervsforvridninger skabte fornuftig beskæftigelse og virkelyst i det danske samfund.

Skal vi nu til at starte en fornuftig politik ude på Nordsøen, som retsforbundet har forlangt det igen og igen, skal det modtages med anerkendelse. Lad os så også tage fat på det landfaste. Vi må også løse de indenlands problemer.

Finansministeren (Svend Jakobsen):

Jeg skal svare på et par spørgsmål og gøre et par bemærkninger.

Hr. Hans Jørgen Holm rejste spørgsmålet om, hvornår folketinget fik en orientering omkring overvejelserne vedrørende en indsats mod ledigheden. Jeg er af arbejdsministeren orienteret om, at arbejdsministeren i folketingets arbejdsmarkedsudvalg har givet tilsagn om at ville give folketinget en redegø-

relse om regeringens overvejelser i januar måned.

Til hr. Flygaard vil jeg gerne sige, at jeg er helt enig i det synspunkt, at det ikke er sådan, at blot der er tilskud, så går investeringer i gang. Det afgørende er, at der i kraft af investeringerne kan produceres rentabelt, kan afsættes de varer, der kan produceres i kraft af de investeringer, der gennemføres. Det er da også på den baggrund, at de erhvervsfremmeforanstaltninger, regeringen har fået gennemført, i vid udstrækning er målrettede, således at forudsætningen for at opnå tilskuddene er, at der iværksættes ny aktivitet. Derudover sigter en række tilskudsordninger mod en ny udvikling.

Både hr. Bertel Haarder og hr. Glensgård har været inde på problemerne i 1974 og 1975. Begge var inde på, at de aftalte besparelser ikke blev gennemført, fordi socialdemokratiet fik indflydelse igen. Jeg skal ikke dvæle meget ved denne fortid, men som hr. Glensgård sagde, var det altså besparelserne ifølge storebededagsforliget i 1974, der aldrig blev udmøntet, fordi socialdemokratiet kom tilbage igen efter valget. Jeg minder om, at store bededag i 1974 faldt i maj måned. Der blev udskrevet valg den 4. december, og socialdemokratiet kom tilbage som regering i februar måned 1975. Med de spareevner, såvel hr. Bertel Haarder som hr. Glensgård har givet udtryk for, burde det have været muligt at udmønte disse besparelser i de mange måneder, der var til rådighed.

Hr. Bertel Haarder siger, at venstre har opfyldt forudsætningerne, som ligger for vismændenes strategi 2 – altså den med at producere sig ud af vanskelighederne. Det er jo ikke rigtigt. Det er der ingen af os der har. Det er der heller ingen af os der bør have klaret på nuværende tidspunkt. Det er en 10 års periode, vi taler om. Vismændenes forudsætning er bl. a. en konkurrenceevneforbedring på 20 pct. i perioden. Hvordan har venstre anvist den? Hvordan har venstre klaret problemet? Det har venstre selvfølgelig ikke. Det bør venstre heller ikke have på dette stade, på samme måde som vi ikke har sagt, hvordan vi vil klare konkurrenceevneforbedring år efter år op gennem 80'erne. Det afgørende for os er, at vi er opmærksomme på de forudsætninger, der skal til for at løse den vanskelige økonomiske opgave, vi står over for, og er villige til at gennemføre de nød-